

højelse er særlig de Klager, en Husejer maa høre fra sine Lejeres Side over den eller de hos ham boende Lejere, der holde Hund, en Klage, der ofte resulterer i, at Ejerne maa opsige bemeldte Lejer, hvilket for Ejerne betyder et positivt Lejetab. En Forhøjelse af Hundeskatten — i Særdeleshed hvor Hundeholdet kun er en ren Luksus — vilde iblandt andet kunne være et godt Ækvivalent for Skatter, som alt tynde Grundejerne, og som der er Fare for end yderligere ville blive paalagte disse, hvis man ikke paa anden Maade kan skaffe det offentlige de nødvendige Pengemidler at disponere over. Sagen har ogsaa været drøftet i Foreningen, som har ment at kunne gøre fælles Sag med de øvrige Grundejere her i Landet, og Københavns Grundejerforening henstiller derfor til Lovgivningsmagten ved given Lejlighed at ophøje til Lov et Forslag om dette Forhold, hvorved paa een Gang det offentlige og Grundejernes Interesser i lige Grad varetages.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra *Centralforeningen af Hotelvært-, Restauratør- og Beværterforeninger i Danmark* om en Forandring i det af Indenrigsministeren i Landstinget fremsatte „Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke“. (Indbragt den 25. November 1910 af Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds, *Sigvald Olsen*).

Efter en Paavisning Paragraf for Paragraf af de Forandringer i det i Landstinget fremsatte Lovforslag, som Andragerne mene ville være i Publikums og deres eget Tarv, fremhæves som et Punkt, der synes at trænge til særlig Drøftelse, de saakaldte Sodavands-Borgerskaber. Andragerne skrive: „De ere givne til Interessentskaber — ere saaledes evigtvarende — og gaa nu fra Haand til Haand uden Kontrol med, hvem der staar bag ved Foretagendet, om det er Udlændinge, straffede Personer o. s. v. Der drives her i København en ret livlig Handel med disse Borgerskaber. De betales med indtil ca. 6,000 Kr. „kontant“ eller „paa Afbetaling“, men med Forpligtelse til at handle hos bestemte Leverandører. En Tid have næsten alle disse Borgerskaber (ca. 20) endog været samlede paa een Mands Haand.“

Andragerne udtale til Slutning, at de ere nødsagede til paa det kraftigste at protestere imod, at det fremsatte Lovforslag vedtages i dets nuværende Form, og at de haabe, at Regering og Rigsdag ville imødekomme deres Ønsker, saa at Vilkaarlighed fra Myndighedernes Side maa være udelukket, og de Værdier, som ere skabte paa disse Omraader, maa blive beskyttede.

Andragendet er oversendt til Udvalget, der er nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

10. Fra *Bestyrelsen for Bryggeriforeningen* om en Forandring af det i Rigsdagen indbragte Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke. (Indbragt den 6. December 1910 af Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds, *Jerichow*).

I Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke er Øl med $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover ligestillet med Brændevin og Vin, tilvirket af Druer, saa vel som anden ved Alkoholgøring fremstillet Drik. I den Anledning fremfører Andragerne: Som bekendt henføres Øl til skattepligtigt eller skattefrit, efter som Alkoholindholdet er mindst $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent eller derunder, men denne Grænse er draget vilkaarligt og alene i Anledning af den Bryggeriindustrien paalagte Skattepligt og kan ikke med Rette benyttes til Bestemmelse af, om en af Bryggerierne fremstillet Drik skal falde ind under Betegnelsen „stærk“ i den Betyd-